

Kak se je jedna cura zaručila z jednim dečkom, a to je bil mrtvik i ona ga je u vjere klela, da nikaj neće doći tak hitro. Ona je jeden večer udele prala u kuhinji i on dojde u kuću s četiremi konji i ona je bila mam vesela i ona njezna mati joj culu navese i svega i onda ona u kućiju sede i oni idu i do prvoga grobja dođu. On ju pita: Duša, je li te strah? Mesec sveti, zvезде kresu. Ona ona veli: Što mi bi bilo strah s tobom. Ona oni idu idu i dođu do trejtoga grobja. On joj veli: Duša je li te strah? Zvезде kresu, mesec sveti. A kaj bi me bilo strah? Ona idu idu, dođu do četrtoga grobja, pak joj veli: Duša je li te strah? Zvезде kresu, mesec sveti. Ona veli: kaj bi me bilo s tobom strah? Ona oni dođu do petoga grobja i on se z njom i s kućijom navese na grobje i njegov grob se rastvori. Ona on joj veli: Dej ti tu culu rđiti nutri u gđob - ona je već znala je on mrtvik. Culu je pitila nuter i odbejžala je, a on dečko skoči nuter i svu culu podraple i ona cura podbejžala k jednoj hizi prvoj, gdje je bil pak jeden mrtvik. Ona ona spoci ovak na pec i mam je postala mrtva od straha i on dečko, kad je onu culu podrapal, onda je bejžal sa onum pucum i on je rekul na obluk onomu mrtviku: mrtvi, počerepli ju. Ona je kokot ^{zaj}urjekao i onoga je nestalo. Ona iene dođu jutro sian i tu najdeju na peci. Gosje bila topla i one nju macaju tam z rakiju i onda ta puca je oživela. Ona jim ona sve pripovjedala, kak se je to dogodilo i sve i ona je doma oživela. Ona ju je mati pitala: gdje si z bila? Ona joj ona sve povjedala, (kak se je to dogodilo) gdje je ona bila. Ovo je pripovjedki konec kraj, dej nam Boze svetli raj!